

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, Tomaša Masaryka 8

Poslovni broj: 18 K-110/2018-5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, po sucu pojedincu Josipu Bočkai, uz sudjelovanje zapisničarke Dušice Špiranec, u kaznenom predmetu protiv okr. E. Č., kojeg brani A. O. B., odvjetnica iz O., zbog kaznenog djela iz čl. 205. st. 1. Kaznenog zakona, povodom optužnice ODO u Virovitici br. K-DO-368/2017-12 od 26. rujna 2017., nakon održane i zaključene javne rasprave 12. rujna 2018., u prisutnosti zamjenice ODO u Virovitici S. M. M. te okr. i njegove braniteljice, 13. rujna 2018. objavio i

p r e s u d i o j e

Okr. E. Č., sin E. i I. Č. rođ. J., rođ. 08.01.1979. godine u N., sa prebivalištem u K., Z. K., drž. RH, vozač, OIB: ..., oženjen, otac dvoje maloljetne djece, završio srednju školu za autolimara i srednju prometnu školu, vlasnik obiteljske kuće od oko 100 m², posjeduje traktore i poljoprivredne strojeve, bez mjesečnih primanja, supruga nezaposlena, njegovateljica dobiva mjesečnu naknadu oko 2.500,00 kn, ostvaruju povremene prihode od prodaje poljoprivrednih proizvoda, s činom razvodnika, neosuđivan,

k r i v j e

što je:

dana 13. kolovoza 2017. godine oko 21,45 sati u K., Z. K., u dvorištu svoje obiteljske kuće, vidjevši psa mješanca starosti oko godinu dana vl. M. B., nakon što je ispalio jedan hitac iz svoje malokalibarske puške kojim je ranio psa uslijed čega se ranjeni pas sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, bez ikakvog povoda i razloga u namjeri da usmrti psa ispalio drugi hitac kojim je usmrtio psa nakon čega ga je svojim osobnim automobilom odvezao u obližnji šumski predio i bacio u odvodni kanal,

d a k l e, usmrtio životinju bez opravdanog razloga,

čime je počinio kazneno djelo protiv okoliša – ubijanjem ili mučenjem životinja, opisano i kažnjivo po čl. 205. st. 1. Kaznenog zakona (NN br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17 – dalje KZ/11), za koje ga se

osuđuje na

kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Temeljem članka 56. KZ/11 okrivljeniku se izriče

UVJETNA OSUDA

na način da se određuje da se kazna zatvora neće izvršiti ako okrivljenik za vrijeme od 1 (jedne) godine ne počinii novo kazneno djelo.

Temeljem čl. 544. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (NN br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11, 143/12, 145/13, 152/14 i 70/17 – dalje ZKP/08 stavlja se izvan snage kazneni nalog Općinskog suda u Virovitici posl. br. K-...

Temeljem čl. 148. st. 1. ZKP/08 okr. je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u iznosu od 607,24 kn te platiti paušalnu svotu u iznosu od 500,00 kn.

Obrazloženje

ODO u Virovitici optužnicom br. K-DO-368/2017-12 od 26. rujna 2017. stavilo je na teret okr. E. Č. kazneno djelo protiv okoliša – ubijanjem ili mučenjem životinja, opisano i kažnjivo po čl. 205. st. 1. KZ/11, na način da je dana 13. kolovoza 2017. oko 21,45 sati u K., Z. K., u dvorištu svoje obiteljske kuće, vidjevši psa mješanca starosti oko godinu dana vl. M. B., bez ikakvog povoda i razloga u namjeri da usmrti psa ispalio hitac iz svoje malokalibarske puške kojim je ranio psa, a potom ispalio drugi hitac koji je usmrtio psa, nakon čega ga je svojim osobnim automobilom odvezao u obližnji šumski predio i bacio u odvodni kanal. U optužnici je stavljen zahtjev za izdavanje kaznenog naloga, s prijedlogom da se okr. za navedeno kazne djelo oglasiti krivim te da mu se za počinjeno kazneno djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, uvjetno na 1 (jednu) godinu. Presudom posl. br. K-... sud je temeljem čl. 541. ZKP/08 prihvatio zahtjev za izdavanje kaznenog naloga te okr. za navedeno kazneno djelo oglasio krivim i za isto djelo izrekao mu u optužnici predloženu kaznenopravnu sankciju. Protiv kaznenog naloga okr. je pravodobno podnio prigovor, slijedom čega je postupak nastavljen zakazivanjem rasprave.

U nastavku postupka na raspravi okr. je očitujući se o optužnici okr. izjavio da se ne smatra krivim.

Nakon što je na raspravi od 12. rujna 2018. dokazni postupak dovršen, zastupnica optužbe izmijenila je činjenični opis kaznenog djela, na način da se okr. sada stavlja na teret da je navedeno kazneno djelo počinio tako da je u vrijeme i na mjestu kao je to naznačeno u optužnici. okr. vidjevši u dvorištu svoje obiteljske kuće psa mješanca starosti oko godinu dana vl. M. B., nakon što je ispalio hitac iz svoje malokalibarske puške kojim je ranio psa, uslijed čega se ranjeni pas sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, bez ikakvog povoda i razloga u namjeri da usmrti psa ispalio drugi hitac kojim je usmrtio psa, nakon čega ga je svojim osobnim automobilom odvezao u obližnji šumski predio i bacio u odvodni kanal.

Očitujući se o izmijenjenoj optužnici okr. je izjavio da se ne smatra krivim te u svojoj obrani naveo da ništa osobno nema protiv ošt. M. B., s kojim je ponekad znao razgovarati. Istaknuo je da je između njega i oštećenika već bio postignut dogovor da mu nadoknadi štetu, što je učinjeno u prisutnosti pol. službenika, da bi mu nakon četiri dana ošt. vratio novac i

rekao „to ti je maslo K. M.“, kojem je jedne prilike traktorom slučajno zakačio ogradu (pastire) za konje. Zaključio je da je K. M. inzistirao kod pol. službenika da se nastavi sa postupkom kako bi došlo do izuzimanja oružja, jer istom bilo poznato da je lovac i da će eventualno odgovornost za usmrćivanje psa rezultirati oduzimanjem oružja. Predmetne zgođe koristio je malokalibarsku pušku sa užlijebljenim cijevima oznake ČŽ 452-2 E call 22 LR. Ispaljivanje hitca prema psu učinio je iz straha da bi isti mogao ugristi njegovog sina jer je trčao za njim, režao prema njemu i sve se to događalo tijekom noći, a kako je navedeni pas bio blizu njega, ispalio je hitca samo kako bi psa zastrašio i udaljio. U trenutku ispaljivanja nije znao da bi to bio pas ošt., jer u njihovo dvorište zalaze i drugi psi s obzirom da dvorište nije ograđeno. Smatra da je predmetni događaj dosta utjecao na njegovog sina tako da on iz straha nije niti registrirao ispaljivanje drugog hitca. Ovaj događaj odrazio se i na zdravstveno stanje sina, jer je ranije imao problema sa zadržavanjem urina, a nakon ovog događaja to se ponovno pojavljuje. Smatra da nije imao nikakvu drugu mogućnost da ukloni predmetnog psa, odnosno da ga otjera iz dvorišta jer u blizini nije imao nikakav predmet poput motke i slično, najviše ga je uplašila veličina psa, a nije znao da bi pas pripadao oštećeniku. Kod sina je bio vidljiv strah, tako da isti po ulasku u kuću nije izlazio i stoga nije niti registrirao ispaljivanje drugog hitca. U trenutku kada je začuo povike sina „tata, tata, upomoć“ nalazio se u kupaonici, a kako je to bilo histerično vikanje te se čuo lavež navedenog psa, što je zapazio po tome da je ima puno dublje lajanje od njegova dva pasa, odlučio je uzeti pušku i izaći u dvorište. Drugi hitac uputio je kako bi skratio patnju ranjenom psu. Istaknuo je da je prvi hitac bio usmjeren prema šumici, što znači da i nije ciljao prema samom psu, dok drugi hitac nije ispalio u zrak jer je pretpostavljao da bi moglo doći do oštećenja vozila ili nečeg sličnog. Smatra da je u kritičnom događaju postupao u krajnjoj nuždi, kako u trenutku ispaljivanja prvog hitca, tako i u trenutku ispaljivanja drugog hitca. Naime, nakon što je ispalio prvi hitac smatrao da je navedeni pas i dalje za njega predstavlja opasnost, na ovo ukazuje i činjenica da kada se vratio nazad nakon što je uzeo spremnik sa streljivom, da je navedeni pas počeo cviliti i režati i kretati se prema njemu na način da se kretao sa dvije prednje šape, dok njegove stražnje noge tada nije mogao uočiti, jer se stražnjim dijelom tijela pas vukao po tlu. Iako je pas bio u takvom stanju smatrao je da ga je pas mogao ugristi, jer je tijekom cijelog ovog događaja bio vrlo agresivan. Na upit kako objašnjava činjenicu da je u svojoj obrani koju je ranije dao tijekom postupka između ostalog naveo da je drugi hitac u predmetnog psa ispalio iz samilosti kako bi psu skratio patnje, a sada u svojoj obrani tvrdi da je navedeni drugi hitac u psa ispalio u krajnjoj nuždi jer da je smatrao da pas i dalje predstavlja opasnost za njega, naveo je da je dajući svoju obranu ranije tijekom postupka i tada smatrao da navedeni pas predstavlja opasnost za njega, no ne osporava da je ispaljujući drugi hitac ujedno htio navedenom psu skratiti patnje.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze saslušanjem svjedoka mlljt. A. Č. i V. Č., čitanjem potvrda PP Orahovica o privremenom oduzimanju predmeta broj 531411 i 531410 od 14. kolovoza 2017. te 531412 od 17. kolovoza 2017., zapisnika PP Orahovica o privremenom oduzimanju predmeta (bez naloga) broj KU-52/17 od 17. kolovoza 2017. i broj KU-52/17 od 14. kolovoza 2017., izjave ošt. o imovinskopravnom zahtjevu od 14. kolovoza 2017., uz suglasnost stranaka čitanjem iskaza svjedoka K. M., A. B. i I. H. sa zapisnika od 30. studenoga 2017. te iskaza ošt. M. B. sa zapisnika od 12. prosinca 2017., preslike putovnice za kućne ljubimce, uz suglasnost stranaka čitanjem iskaza svjedoka I. Ž. i M. J. sa zapisnika od 10. siječnja 2018., uvidom u fotodokumentaciju očevida te u izvod iz kaznene evidencije (KE) za okr.

Na temelju provedenih dokaza i dane obrane okr., nakon savjesne ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza u njihovoj ukupnosti te savjesne ocjene obrane okr., sud smatra dokazanim sve navode izmijenjene optužnice, odnosno smatra dokazanim da je okr. počinio kazneno djelo protiv okoliša – ubijanjem ili mučenjem životinja iz čl. 205. st. 1. KZ/11, na način kako je to činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Nije sporno da je okr. kritičnog dana, oko 21,45 sati, u dvorištu svoje obiteljske kuće u K., Z. K., ispalio hitac iz svoje malokalibarske puške u psa križanca vl. M. B., kojim hicem je ranio psa, nakon čega se ranjeni pas sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, da bi okr. ispalio i drugi hitac kojim je usmrtio psa, nakon čega ga je svojim osobnim automobilom odveo u obližnji šumski predio i bacio u odvodni kanal. Povodom kritičnog događaja, zbog osnova sumnje na počinjenje kaznenog djela iz čl. 205. st. 1. KZ/11, od okr. su temeljem zapisnika PP Orahovica o privremenom oduzimanju predmeta (bez naloga) broj KU-52/17 od 17. kolovoza 2017. i broj KU-52/17 od 14. kolovoza 2017., te potvrda PP Orahovica o privremenom oduzimanju predmeta broj 531410 i 531411 od 14. kolovoza 2017., privremeno oduzete dvije PA puške, jedna sa glatkim cijevima Maracchi call. 12/76, i druga sa užljebljenim cijevima Winchester cal. 30-60, zatim puška sa užljebljenim cijevima ČZ542-2 E ZKM, call. 22 LR te pištolj FM M 90 call. 9x19, kao i oružni listovi za držanje i nošenje navedenog oružja.

Na fotografijama fotodokumentaciju očevida prikazan je predmetni usmrćeni pas, zatečen na mjestu gdje je okr. istog nakon usmrćenja iste večeri odveo i ostavio.

Iz preslike putovnice za kućne ljubimce (48-51) utvrđeno je da se radi o psu križancu vlasništvo ošt. M. B., u vrijeme usmrćenja pas je bio starosti nešto više od godinu dana (rođ. 1. srpnja 2016.) te cijepjen protiv bjesnoće 21. ožujka 2017.

S obzirom na danu obranu okr. sporno je da li je okr., pucajući iz malokalibarske puške dva puta u navedenog psa i usmrtivši istog, ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela protiv okoliša – ubijanjem ili mučenjem životinja iz čl. 205. st. 1. KZ/11, odnosno da li je bez opravdanog razloga usmrtio navedenog psa ili je, kako to u obrani okr. tvrdi, pucajući u psa i usmrtivši istog okr. postupao u krajnjoj nuždi, što bi predstavljalo razlog za isključenje protupravnosti u postupanju okr.

Na te sporne okolnosti izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka mlljt. A. Č. i V. Č. te uz suglasnost stranaka čitanjem iskaza ošt. M. B. i svjedoka K. M., A. B., I. H., I. Ž. i M. J..

Svjedok mlljt. A. Č., sin okr., iskazao je da su se on i okr. kritične večeri vratili iz Osijeka, a zatim po ulasku u kuću presvukli odjeću, da bi tada odlučio nahraniti njihove pse i noseći kanticu sa hranom prišao jednom psu i nakon ostavljanja hrane uputio se drugom psu koji se nalazio kao i prvi pas na lancu. U trenutku kada je prilazio drugom psu uočio je psa vl. M. B., radilo se o psu dosta visokom težine oko 50 kg, koji se polako kretao prema njemu i tada se „ukipio“ i nije znao što da radi te povikao „tata upomoć“. Otac se u tom trenutku nalazio u kući, da bi tada izašao iz kuće noseći sa sobom pušku. Prilikom kretanja prema njemu navedeni pas je režao, lajao, tako da je otac vjerojatno po tome zaključio da se radi o psu koji je došao u njihovo dvorište i stoga je sa sobom ponio pušku. Kada je otac došao između kuće i psa rekao mu je da potrči prema njemu, što je i učinio, da bi se navedeni pas uputio za njim uz izraženo lajanje i kada je protrčao pored oca čuo je pucanj i da je pas jako

zacvilio. Otrčao je u kuću i više nije gledao što se događa, već je nalazeći se u kući začuo drugi pucanj. U razgovoru s ocem zaključio je da je uputio drugi hitac kada se pas udaljio do potkrovlja kuće te da je uputio drugi hitac kako bi spriječio daljnje muke navedenom psu. Osjećao je jaki strah, nikada ranije navedeni pas nije došao na tu udaljenost, odnosno blizinu kao što je to bilo navedena zgrade. Smatra da njegov otac nakon prvog pucnja nije ulazio u kuću po dodatno streljivo, jer je vjerojatno uz sebe imao i drugi metak. Nakon što je otišao u kuću nije zamijetio da bi otac dolazio u kuću po streljivo, istaknuvši da je tada bio pod šokom i u strahu te se od straha i pomokrio. Nije se mogao očitovati o tome koliko je vremena proteklo od prvog hica pa do trenutka kada je začuo drugi hitac.

Ošt. M. B. u svom iskazu naveo je da stanuje u mjestu K. u neposrednoj blizini obitelji Č., da se nikada nisu svađali, razgovarali su, ali se nije družio s okr. zbog razlike u godinama. Predmetni pas bio je težine do 40 kilograma, visok na nogama i držao ga je na lancu, a povremeno kada bi imao vremena pustio bi ga sa lanca da se protrči. Psa je redovito hranio hranom koja ostaje sa stola, tako da bi u slučaju odlaska na rad kod pojedinih mještana u selu dolazio kući nahraniti psa i provjeriti da li ima vode. Kada bi se pas odvezao znao se provući ispod ograde i otići do susjeda, gdje bi se igrao sa djecom i stoga može reći da je pas bio miroljubiv i da nikada nije napadao osobe, već bi samo znao napraviti određenu štetu poput npr. rušenja kante za smeće ili slično. Kritične večeri došao je kući oko 21,30 sati i kako je ostala ograda otvorena pas je uspio izaći iz dvorišta, da bi nedugo zatim čuo pucanj, a potom i jauk psa koji je dopirao iz dvorišta okr. te je otišao do svog dvorišta i zapazio kako okr. i njegov sin uginulog psa pripremaju za transport osobnim automobilom. S obzirom da je odlazio kod K. M. pomagati oko njegovih konja, istog je kao i nekoliko drugih osoba upoznao sa činjenicom da je došlo do stradavanja njegovog psa. Poznato mu je da je K. M. postavio ogradu kroz mjesto K., kako bi se ograničilo kretanje konja, za koju ogradu je od N. G. čuo da ju je okr. ošteti traktorom i time omogućio izlazak konja iz ograđenog prostora, smatra mogućim da je to učinio i nenamjerno. Nije se obraćao okr. u pogledu oštećenja te ograde pastira i s njim nikada ranije nije imao sukobe. Nakon što je došlo do stradavanja psa slijedećeg dana nazvao je policijsku ophodnju, kada je trebalo doći i do dogovora između okr. i njega oko naknade štete, pa iako mu je okr. predao novčani iznos od 400,00 kn, isti dan je vratio navedeni novčani iznos, jer je razmišljajući tijekom noći smatrao da nije opravdano da prihvati ovu novčanu naknadu, prvenstveno zbog činjenice što mu je bilo žao gledati ubijanje psa. Trenutak usmrćivanja psa nije mogao vidjeti, već je čuo hitac i jauk psa, da bi po dolasku u prostor svog dvorišta uočio kako su okr. i njegov sin pripremali usmrćenog psa za transport. Moguće je da je došlo i do upućivanja drugog hitca koji nije mogao čuti jer se kretao oko kuće. Određene osobe koje su dolazile kod mene mogle su vidjeti kakvih je osobina pas koji je usmrćen, tj. da se radilo o razigranom i bezopasnom psu. U pogledu naknade štete smatra da bi mu trebala pripasti naknada koja bi se odnosila na izdvajanje novčanih sredstava za čipiranje psa, a to je iznos od 260,00 kn.

Na temelju obrane okr. te iskaza ošt. M. B. i svjedoka mljt. A. Č. nesporno je utvrđeno da je kritičnog dana, oko 21,45 sati, u dvorištu svoje obiteljske kuće okr. ispalio hitac iz svoje malokalibarske puške u psa križanca vl. M. B., kojim hicem je ranio psa, nakon čega se ranjeni pas sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, da bi okr. zatim otišao u kuću po spremnik sa streljivom te se vratio nazad i u psa ispalio i drugi hitac kojim ga je usmrtio. Iz iskaza svjedoka mljt. A. Č. utvrđeno je da je predmetni pas u dvorište kuće okr. došao nakon što je svjedok došao u dvorište kako bi nahranio njihove pse te uočio predmetnog psa, koji se polako kretao prema njemu te režao i lajao, tada se „ukipio“ i nije znao što da radi te povikao

„tata upomoć“. Cijeneci navedena utvrđenja nema sumnje da je okr. u trenutku kada je nalazeći se u kući čuo lavež psa i kako ga njegov sin doziva u pomoć opravdano vjerovao da se njegov sin nalazi u opasnosti. Naime, prilaženje psa koji reži i laje nema sumnje da je objektivno predstavljalo realnu opasnost za sigurnost okrivljenikovog sina, jer je u datim okolnostima postojala stvarna opasnost da ga navedeni pas napadne. Slijedom toga, sud smatra da je u trenutka upućivanja prvog hica u psa okr. postupao u krajnjoj nuždi kako bi otklonio istodobnu opasnost koja je od navedenog psa prijetila njegovom sinu, a koja se na drugi način nije mogla otkloniti jer u tom trenutku okr. nije imao vremena, a niti mogućnosti da na drugi način, eventualno motkom ili kakvim drugim predmetom, otjera psa. Slijedom toga, u takvim radnjama kada okr. upućuje prvi hitac u psa nema protupravnosti budući da je okr. postupao u krajnjoj nuždi, jer je upućivanje prvog hica u psa u datim okolnostima bila radnja koja je bila nužna da bi okr. od svog sina otklonio istodobnu opasnost koja je prijetila njegovom sinu. Međutim, nakon što se pas nakon upućivanja prvog hica i ranjavanja sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, u daljnjim radnjama kada okr. odlazi u kuću da bi uzeo spremnik sa streljivom, a zatim se vraća nazad i drugim hicem usmrćuje psa, okr. više ne postupa u krajnjoj nuždi budući da je u tom trenutku prestala istodobna opasnost za sina okr., a niti je ranjeni pas u tom trenutku predstavljao kakvu opasnost za sigurnost samog okr. Naime, nakon upućivanja prvog hica i ranjavanja psa sin okr. je otišao u kuću, čime je za njega prestala opasnost, dok se pas nakon ranjavanja sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, gdje ga je okr. zatekao nakon što je iz kuće uzeo spremnik sa streljivom, a pas je uslijed ranjavanja bio u takvom stanju da više nije predstavljao nikakvu opasnost za okr. Navedeno utvrđenje proizlazi iz obrane okr. gdje je isti naveo da se navedeni pas, nakon što se vratio nazad sa spremnikom streljiva, kretao prema njemu sa dvije prednje šape, dok se stražnjim dijelom tijela vukao po tlu, iz čega se osnovano može zaključiti da u takvom stanju navedeni pas nije mogao predstavljati nikakvu opasnost za sigurnost okr. Slijedom navedenih utvrđenja, obranu gdje okr. tvrdi da je navedeni drugi hitac ispalio u psa u krajnjoj nuždi sud ne prihvaća, kao što ne prihvaća niti navode okr. da je drugi hitac ispalio iz samilosti kako bi psu skratio patnje, takva obrana usmjerene je ka izbjegavanju kazne odgovornosti okr.

Sud nije posebno cijenio iskaze ostalih saslušanih svjedoka, jer isti nisu bili očevici kritičnog događaja te stoga o istom nemaju osobnih neposrednih saznanja. Naime, svjedokinja V. Č., supruga okr., iskazala je da u vrijeme kada je došlo do usmrćivanja navedenog psa nije bila kod kuće, jer se sa drugim djetetom nalazila u bolnici u O., svjedok K. M. istaknuo je da nema nikakvih saznanja pod kojim okolnostima je došlo do usmrćivanja psa vl. B. M. jer isti događaj nije vidio. Niti svjedoci A. B., I. H., I. Ž. i M. J., kako to proizlazi iz njihovih iskaza, nisu bili očevici kritičnog događaja te stoga nemaju nikakvih saznanja pod kojim okolnostima je došlo do usmrćivanja predmetnog psa. Činjenica da li je predmetni pas bio zanemarivan od strane vlasnika, odnosno da li ga je vlasnik redovno hranio i skrbio se o njemu te da li je psa noću ostavljao bez nadzora na način da je neadekvatnim čuvanjem omogućavao da pas bez nadzora luta po selu i ulazi u tuđa dvorišta te da li je u nekim ranijim slučajevima prema drugim osobama navedeni pas bio agresivan, o čemu su navedeni svjedoci isključivo iskazivali, nije od relevantnog značaja za utvrđenje odlučnih činjenica u ovom postupku. Navedene činjenice bitne su za utvrđenje eventualnog doprinosa ošt. nastanku kritičnog događaja, što je od značaja za utvrđenje građanskopravne odgovornosti okr. za naknadom štete koja je za ošt. eventualno nastala usmrćivanjem predmetnog psa.

S obzirom na sve navedeno, utvrdivši da je okr. 13. kolovoza 2017. oko 21,45 sati, u dvorištu svoje obiteljske kuće u K., Z. K., nakon što je ispalio hitac iz svoje malokalibarske

puške, kojim je ranio psa vl. M. B., uslijed čega se ranjeni pas sakrio pod dvorišnu nadstrešnicu, bez ikakvog razloga u psa ispalio drugi hitac, kojim je usmrtio psa, sud smatra dokazanim da je okr. počinio kazneno djelo protiv okoliša – ubijanjem ili mučenjem životinja iz čl. 205. st. 1. KZ/11, jer je usmrtio životinju bez opravdanog razloga. Slijedom toga, sud je okr. za navedeno kazneno djelo oglasio krivim te ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, s tim da je temeljem čl. 56. KZ/11 okrivljeniku izrekao uvjetnu osudu, na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako okrivljenik za vrijeme provjeravanja od 1 (jedne) godine ne počini novo kazneno djelo.

Prilikom odabira vrste i visine kaznenopravne sankcije sud je okr. od olakotnih okolnosti cijenio njegovu dosadašnju neosuđivanost te što je otac dvoje mljt. djece, dok otegotnih okolnosti na strani okr. sud nije našao. Sud smatra da je izrečena kaznenopravna sankcija primjerena stupnju krivnje okr. i težini počinjenog djela te je uvjerenja da će sa ovakvom sankcijom ostvariti svrha kažnjavanja utvrđena odredbom čl. 41. KZ/11.

Sud nije odlučivao o imovinskopravnom zahtjevu ošt. M. B., jer podaci kaznenog postupka ne daju pouzdanu osnovu niti za djelomično niti za potpuno presuđenje o istom.

Kazneni nalog izdan presudom Općinskog suda u Virovitici, posl. br. K-..., sud je temeljem odredbe čl. 544. st. 1. ZKP/08 stavio izvan snage.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 148. st. 1. ZKP/08, temeljem koje je sud okr. obvezao na naknadu troškova kaznenog postupka u iznosu od 607,24 kn, i to 514,24 kn za troškove izrade fotodokumentacije očevida i 93,00 kn za troškove svjedokinje I. H.. Pored toga, sud je temeljem citirane zakonske odredbe okr. obvezao na plaćanje paušalne svote u iznosu od 500,00 kn, čija visina je određena s obzirom na složenost i trajanje kaznenog postupka.

U Virovitici, 13. rujna 2018.

Zapisničarka:

Predsjednik vijeća - sudac:

Dušica Špiranec v. r.

Josip Bočkai v. r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe, u roku 15 dana od dana prijema prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pismeno u tri primjerka. O žalbi rješava županijski sud.

Dostaviti:

1. ODO u Virovitici na br. K-DO-368/2017.
2. E. Č., K., Z. K. – okr.
3. A. O. B., odvjetnica iz O., J. – braniteljica okr.
4. M. B., K., Z. K. – ošt.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica:

Dušica Špiranec